

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 12Csp/315/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117224906
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Paveleková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8117224906.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prešove sudkyňou Mgr. Alenou Pavelekovou v právnej veci žalobkyne: I. D., T., XX.X.XXXX, H. D. Š. XXX, XXX XX C.B. X, štátny občan SR, právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom ul. Sov.hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná parížskom registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 90, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičová 2, 821 08 Bratislava, IČO: 47 258 713, zastúpený: Advokátska kancelária Nagyová Tenkač, s.r.o., so sídlom Ružinovská 42, 821 01 Bratislava, konateľ: JUDr. Viktória Nagyová Tenkač, advokátka, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 1000 EUR s prísl. takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobkyni 400 EUR v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.
- III. P r i z n á v a žalobkyni voči žalovanému n á r o k na náhradu trov konania z prisúdenej sumy v rozsahu 100 % trov konania, o ktorých výške rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa žalobou doručenou súdu dňa 13.12.2017 voči žalovanému domáhala zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1000 EUR v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Žalobkyňa svoju žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 17C 219/2015 o určení neprijateľnosti zmluvných podmienok bola ako spotrebiteľka úspešná a v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Prešov sp.zn. 17Co 110/2016 zo dňa 17.01.2017, ktoré sa stali právoplatnými dňa 28.02.2017, rozhodol súd tak, že určil zmluvné podmienky uvedené v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 2612382 75921 63 zo dňa 19. 12. 2016 za neprijateľné. Ako spotrebiteľka si uplatnila satisfakciu za porušenie spotrebiteľských práv, keď som svoje práva musela brániť v súdnom konaní. Nakoľko je spotrebiteľkou, ktorá úspešne uplatnila porušenie spotrebiteľského práva na súde a bola tým splnená hypotéza právnej normy, požaduje finančné zadostučinenie, a to vo výške 1 000 EUR.

Uviedla, že v na základe zmluvy o úvere, bol v rozpore s ustanovením § 172 ods. 9 OSP vydaný platobný rozkaz, a aj keď v skutočnosti išlo o úver bezúročný a bezpoplatkový, bola zaviazaná platobným rozkazom, z 15.8.2011, vydaným OS Prešov, pod sp. zn. 12Ro/219/2011, zaplatiť dodávateľovi 1590,18 EUR s príslušenstvom o nápravu sa pokúsila návrhom na obnovu konania, ale neúspešne nakoľko jej návrh bol uznesením OS Prešov, sp. zn. 11C/205/2013, z 11.12.2013, v spojení s uznesením KS

Prešov, sp. zn. 18Co/26/2014, z 29.9.2014 zamietnutý, aj keď vláda SR, v rozpore s reálnou praxou súdov SR, informovala Európsku komisiu, že takéto nezákonné platobné rozkazy, sa v SR napravujú práve povolením obnovy konania. Táto skutočnosť vyplýva z listu Európskej komisie, vo veci EU-pilot 6785/14/JUST, z 11.11.2015. Na vymoženie dlžnej sumy bola proti nej vedená exekúcia, takže protiprávnym postupom dodávateľa, ktorý bol súdmi одобrený, prišla o viac ako 2 000 EUR. Žalobkyňa spolu so žalobou predložila rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 17 C 219/2015 - 118 právoplatný dňa 28.02.2017, rozsudok Krajského súdu Prešov č.k. 17Co/110/2016 - 150 zo dňa 17.01.2017.

3. Žalovaný žiadal žalobu, ako nedôvodnú zamietnuť. Žalovaný namietal, že nárok na primerané finančné zadostučinenie vzniká v prípade, ak spotrebiteľ úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi. V danom prípade však absentuje tento základný predpoklad pre priznanie finančného zadostučinenia. Uviedol, že pokiaľ žalobkyňa poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 17.01.2017, ktorý mal nadobudnúť právoplatnosť 28.02.2018 uviedol, že predkladá návrh na opravu predmetného rozsudku podaný dňa 18.06.2018, nakoľko napriek právnenému zastúpeniu žalovaného v konaní vedenom na Krajskom súde v Prešove pod sp.zn. 17 Co/110/2016 právnenému zástupcovi žalovaného uvedený rozsudok nebol do dnešného dňa doručený. Taktiež dal do pozornosti, že zo zmluvného vzťahu medzi sporovými stranami došlo práve k porušeniu práva žalovaného ako dodávateľa, kedy žalobkyňa riadne a včas neplnila svoje povinnosti splácať čerpaný úver z úverovej zmluvy. V dôsledku uvedeného porušenia práva žalovaného ako dodávateľa bol dodávateľ nútený uplatniť svoje práva žalobou na súde a to v konaní vedenom pod spisovú značku 12Ro/21 /2011. Uviedol, že je toho názoru žalobkyňi neprislúcha právo na primerané finančné zadostučinenie, keďže jedine práve žalobkyňa nedodrжала svoje zmluvné povinnosti voči žalovanému. Taktiež vzniesol námietku premlčania s poukazom na to, že pokiaľ žalobkyňa opiera svoj nárok na vydanie finančného zadostučinenia, podľa ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a skutočnosť, že bola úspešná v predchádzajúcom súdnom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 17C219/2015 tak predmetné konanie, ešte nie je právoplatne skončené. Avšak vzhľadom na skutočnosť, že dňa 31.07.2003 na žalobkyňa podala návrh na obnovu konania, v ktorom uvádzala obdobné argumenty, ako v konaní o určení neprijateľnosti zmluvných podmienok, od ktorej odvíja nárok na primerané finančné zadostučinenie, je zrejmé, že žalobkyňa svoje právo na primerané finančné zadostučinenie mohla po prvý raz uplatniť už 31. 07. 2013. Žalobu o primerané finančné zadostučinenie však podala dňa 13. 12. 2017 teda po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby. Pokiaľ ide o výšku primeraného finančného zadostučinenia uviedol, že rozsah ujmy nebol žalobkyňou žiadnym spôsobom preukázaný, pričom výšku primeraného finančného zadostučinenia možno stanoviť, podľa závažnosti vzniknutej ujmy a to tak, že čím závažnejšia ujma vznikla, tým by mala byť čiastka finančného zadostučinenia vyššia. Žalobkyňa doposiaľ žiadnym spôsobom nepreukázala, aká ujma jej konaním žalovaného vôbec vznikla. Uviedol, že pri určovaní nároku na primerané finančné zadostučinenie a jeho výšky treba skúmať nielen okolnosti na strane postihnutej osoby, ale na strane pôvodcu neoprávneného konania a skúmať aj podiel konania pôvodcu aj postihnutej osoby na vzniku neoprávneného zásahu. Žalovaný uviedol, že si nie je vedomý skutočnosti, že by v predmetnom prípade došlo na jeho strane k okolnostiam zakladajúcich nárok žalobkyne na primerané finančné zadostučinenie. Uviedol, že žalobkyňa sama požiadala žalovaného o uzatvorenie úverovej zmluvy a taktiež sama čerpala finančné prostriedky kreditnej karty. Uviedol, že považuje uplatnený nárok žalobkyne za nedôvodný, ktorý je navyše v rozpore s dobrými mravmi.

4. Súd na základe skutkových tvrdení a listinných dôkazov a výsluchu žalobkyne súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 12Csp/315/2017 - 50 zo dňa 26.2.2019 tak, že priznal žalobkyňi finančné zadostučinenie vo výške 100 EUR, pričom v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

5. Žalobkyňa podala odvolanie proti výroku II.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) v rozhodnutí uviedol, že dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné, z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že došlo k naplneniu tohto odvolacieho dôvodu, pretože súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil okolnosti na základe ktorých posudzoval výšku primeraného finančného zadostučinenia.

7. Odvolací súd uviedol, že v prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobkyne opierajúci sa o ustanovenie § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Podľa poslednej vety tohto ustanovenia,

spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti stanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie, je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

8. Odvolací súd uviedol, že samotné ustanovenie § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa viaže vznik práva na finančné zadosťučinenie na úspešné uplatnenie porušenia práva spotrebiteľa takýmto môže byť aj dožadovanie sa určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky. Podmienky vzniku nároku ochrane spotrebiteľa, a z tohto ustanovenia nie je možné vyvodiť záver, že finančné ustanovenie § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa možno spotrebiteľovi priznať len v prípade, ak porušenie práva nie je možné napraviť inak, rovnako nevyklučuje možnosť žiadať finančné zadosťučinenie popri iných nárokoch spotrebiteľov predpokladaných zákonom vychádzajúcich z porušenia jeho práv. Za daného stavu nie je možné považovať konanie žalobcu, ktorý si po zamietnutí žaloby žalovaného v prevyšujúcej časti uplatnil nárok na primerané finančné zadosťučinenie za v rozpore so zákonom, dobrými mravmi, prípadne za šikanózne uplatnenie práva.

9. Odvolací súd poukázal na to, že pri rozhodovaní o nároku na finančné zadosťučinenie je potrebné prihliadať na okolnosti toho ktorého prípadu, pričom z obsahu spisu ako aj z obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku mal za to, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav, čo do základu uplatneného nároku žalobkyne, avšak nesprávne zistil skutkový stav vo vzťahu k ňou uplatnenej výške primeraného finančného zadosťučinenia. Vzhľadom na uvedené uložil súdu prvej inštancie opätovne posúdiť žalobkyňou uplatnenú výšku primeraného finančného zadosťučinenia, a to s poukazom na vydaný a okolnosti vydania platobného rozkazu súdom prvej inštancie v konaní sp. zn. 12Ro/219/2011, teda opätovne posúdiť zvyšok zamietnutého nároku žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie - následne vo veci znova rozhodne samozrejme, svoje rozhodnutie v zmysle zásad uvedených v § 220 ods. 2 C.s.p. aj náležite odôvodní.

10. Súd prvej inštancie zistil tento skutkový stav:

11. Žalovaný v konaní vedenom pred Okresným súdom v Prešove pod sp. zn. 17C/219/2015 bol neúspešný, rozsudok bol vydaný dňa 3. 2. 2016 a právoplatným dňa 28. 2. 2017 a súd vo výroku určil, že zmluvné podmienky uvedené v Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 261238027592163 zo dňa 19. 12. 2006 v časti C) úverová karta: „Ďalej žiadam, aby ma spoločnosť CETELEM SLOVENSKO, a. s. zaradila do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca, poskytla mi úverový rámec vo výške 20.000,- Sk a vydala úverovú kartu na moje meno. Beriem na vedomie, že moja žiadosť o vydanie úverovej karty bude posudzovaná na základe údajov uvedených v žiadosti o poskytnutie klasického spotrebiteľského úveru a priebehu jeho splácania, a že v prípade, že po vyhodnotení aktuálnej situácie nebude možné vyhovieť tejto žiadosti v plnom rozsahu, môže CETELEM SLOVENSKO, a. s. zmeniť navrhovanú výšku úverového rámca na nim stanovenú nižšiu výšku. Zaväzujem sa splácať čerpaný úver a príslušné náklady v pravidelných mesačných splátkach vo výške minimálne 5 % mne poskytnutého úverového rámca, ak nebude dohodnuté inak a to i telefonicky. Súhlasím s platbami uvedenými v časti C1I). Termín splatnosti je 10. deň v mesiaci, ak nie je v časti C1I) dohodnuté inak, a spôsob splácania je zhodný so zvolenou možnosťou v časti B/." a v časti V . 3 Záverečné ustanovenia : „Ak klient poruší svoj u povinnosť" splácať poskytnutý úver riadne a včas, je Cetelem oprávnený požadovať od klienta, aby zaplatil zmluvnú pokutu vo výške 8%z každej splátky, s úhradou ktorej sa dostal do omeškania viac než 30 dní“ , sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami.

12. Žalobkyňa vo veci uviedla, že v plnom rozsahu sa stotožňuje s dôvodmi tejto žaloby, pokiaľ ide o predmetný úver, potvrdila, že požiadala o úver žalovaného. Išlo o úver na spotrebný tovar. V rámci tejto úverovej zmluvy jej bol poskytnutý ďalší úver, bola jej neskôr poslaná karta na základe ktorej mohla čerpať finančné prostriedky. Následne mi, keďže nevrátila finančné prostriedky bola podaná žaloba, kde bol vydaný platobný rozkaz súdom bez skúmania neprijateľných zmluvných podmienok, o ktorých neprijateľnosti sa dozvedela až neskôr. Následne bola nútená domáhať sa samostatne vyslovenia neprijateľnej zmluvnej podmienky, kde bola úspešná. Celá vec je taká, že vedie sa exekúcia na 2500 EUR v roku 2014 a ona pritom z karty čerpala sumu 1300 EUR a zaplatila cez 1000 EUR, teda rozdiel predstavoval približne 300 EUR, ale exekúcia sa vedie a viedla na 2500 EUR. Pritom ide o peňažné plnenie čisto z tejto neprijateľnej zmluvnej podmienky. Pritom došlo ešte pred vydaním platobného rozkazu k odstúpeniu od tejto zmluvy napriek tomu bol vydaný takýto platobný rozkaz a bola som

zaviazaná ku plateniu. Žalobkyňa uviedla, že nevrátila žalovanému úverovú istinu. Primerané finančné zadosťučinenie si uplatňuje z toho dôvodu, že bola poškodená už len tým, akú sumu si jej osobe žalovaný uplatnil.

13. Podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z., proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

14. Citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak si na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovených zákonom č. 250/2007 Z. z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práv alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, ale stačí, ak takáto ujma tu je. Je pritom bez právneho významu, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy.

15. Žalobkyňa si predmetnou žalobou v zmysle ust. § 3 ods.5 zák. č. 250/2007 Z.z uplatnila nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške zodpovedajúcej sume 1000 EUR, poukazujúc na to že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 12 Ro/219/2011 bola zaviazaná povinnosťou zaplatiť žalovanému 1590,18 EUR, pričom išlo o rozhodnutie vydané v rozpore s ustanovením § 172 ods. 9 OSP, a v skutočnosti mal byť úver bezúročný a bez poplatkov.

16. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného odradzujúceho prostriedku ochrany. Tak právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach SR a konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu. Pre porovnanie sankčná funkcia náhrady škody je taká, ktorej cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi a ktorým žalobcovi spôsobil škodu a odradiť žalovaného alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Sankčná náhrada škody teda trestá a súčasne pôsobí preventívne.

17. Ak práve inštitút relatívnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou, potom v zmysle judikatúry ESD a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie účinné, primerané a odradzujúce.

18. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že žalobkyňa ako spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľskej zmluve a tiež má právo domáhať sa, aby sa dodávateľ zdržal protiprávneho konania, odstránil protiprávny stav a za podmienky, že si na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti stanovené zákonom č. 250/2007 Z. z., má právo aj na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom zodpovedá.

19. Bolo preukázané výrokom o určení neprijateľných zmluvných podmienkach rozsudku č.k.17C/219/2015 -118, ktorý nadobudol právoplatnosť 28.02.2017, že dodávateľ sa dopustil protiprávneho konania. Pre úplnosť súd dodáva, že nárok na primerané finančné zadosťučinenie nie je závislý od okamihu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy. Teda nárok žalobkyne nie je premlčaný, keďže žaloba bola v danej právnej veci súd doručená dňa 13.12.2017, v trojročnej lehote.

20. Žalobkyňa poukázala na to, že to je práve žalovaný, ktorý inicioval súdny spor, v rámci ktorého sa domohol voči nej plnenia, ktoré bolo v rozpore so spotrebiteľským právom, vo veci 12Ro /219/2011 avšak len ako skutočnosti na základe ktorej odôvodňovala uplatnenú výšku finančného zadosťučinenia.

21. Súd dodáva, že pre priznanie daného nároku pritom nie je relevantné, či ku vzniku ujmy aj reálne došlo alebo nie. Na to, aby všeobecný súd priznal spotrebiteľovi nárok na primerané finančné zadosťučinenie úplne postačuje len samotná existencia hrozby vzniku ujmy počas účinnosti zákona č. 250/2007 Z. z.

22. Keďže žalovaný preukázateľne porušil práva žalobkyne ako spotrebiteľa, súd považoval samotný nárok žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie za dôvodný a žalobe vyhovel, avšak iba čiastočne.

23. S poukazom na všetky okolnosti prípadu a vyjadrený právny záver odvolacieho súdu, ktorým je súd prvého stupňa viazaný, súd priznal považoval za primeranú výšku finančného zadosťučinenia sumu 400 EUR (100 EUR už je právoplatne priznané rozsudkom č.k. 12Csp/315/2017 - 50 zo dňa 26.2.2019), čo je 50% uplatnenej sumy. V porovnaní s inými prípadmi u žalobkyne nedošlo k priamym vyhrážkam a zastrášaním zo strany dodávateľa, ktoré by mali vplyv na jej psychiku či rodinný život.

24. Súd priznal 50 % preto, že Žalobkyňa si sama neplnila svoje zmluvné povinnosti zo zmluvy o úvere, s prípadne aspoň úhradou istiny, preto súd nepovažoval za primerané finančné zadosťučinenie sumu vo výške uplatnenej žalobkyňou.

25. Na záver súd pripomína, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobkyne, resp. na kompenzáciu jej majetkovej škody, ale musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany (rozsudok KS v Prešove zo dňa 24.5.2017 pod sp. zn. 2Co/137/2016).

26. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

28. Podľa čl. 3 ods. 1 CSP, každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené.

29. Podľa čl. 3 ods. 2 CSP, výklad tohto zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné. Nikto sa však nesmie dovolávať slov a viet tohto zákona proti ich účelu a zmyslu podľa odseku 1.

30. CSP nemá obdobné ust. § 142 ods. 3 O. s. p., ktoré sa uplatňovalo ako lex specialis vo vzťahu k ust. § 142 ods. 2 O. s. p. Na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy nová právna úprava už neobsahuje tri špeciálne skutkové podstaty, ale len dve. Na prvom mieste je zásada úspechu a v prípadoch, keď mala strana sporu vo veci úspech len čiastočný, platí pravidlo obsiahnuté v § 255 ods. 2 CSP. Nepatrný neúspech CSP aktuálne nepozná a zohľadňuje teda každý neúspech, a to vrátane neúspechu v časti príslušenstva pohľadávky. Zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nemožno ho totiž ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti (str. 906 Komentára k Civilnému sporovému poriadku, nakladateľstvi C. H. Beck).

31. Aj z dôvodovej správy k ust. § 255 CSP vyplýva, že v tomto ustanovení sa premieta zásada úspechu v spore, ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. V sporovom konaní je kritérium procesného úspechu prvoradým kritériom posudzovania náhrady trov konania, čomu zodpovedá i

systematické začlenenie tohto ustanovenia. Podľa tohto kritéria môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v požadovanej výške. Ide o prípady, kedy výška nároku závisí od úvahy súdu alebo znaleckého posudku. Ako príklad uvádza dôvodová správa náhradu nemajetkovej ujmy v sporoch o ochranu osobnosti. Vhodným riešením potom bude, že žalobca má právo na plnú náhradu trov konania, avšak výlučne iba z prisúdenej sumy. Priznanie plnej náhrady trov konania výlučne z prisúdenej sumy je v tomto prípade zdôvodniteľné cez interpretáciu pojmu úspech vo veci, keďže ten sa skúma čo do právneho základu a nie čo do výšky priznaného nároku.

32. Keďže predmetom konania bol nárok žalobkyne na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, ktorého výška závisela od úvahy súdu, bol žalobkyni priznaný nárok na náhradu trov konania ako úspešnej strane sporu čo do právneho základu sporu v plnom rozsahu.

33. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté postupom podľa § 262 CSP vo výške zodpovedajúcej prisúdenej sumy primeraného finančného zadosťučinenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku. Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.